

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében! Ámen.

Bevezetés

Krisztus keresztútja, a mi üdvösségünk útja. Miértünk, bűnös emberekért járta végig. A mi bűneinket hordozta, a mi vétkeinkért feszítették keresztre. Miértünk, helyettünk szenvedett, és ezeknek a szörnyű kínoknak, gyötrelmeknek és fájdalmaknak elviselésével megszerezte számunkra bűneink bocsánatát és az örök életet. Felfogom-e mindezt? Mikor keresztet vetek, rátekintek a feszületre, vagy végigjárom a keresztutat, eszembe jut-e, hogy a kereszt botránya szerzett nekem életet? Megváltó Krisztusom, engedd, kérlek, hogy amikor most végigjárom szenvedésed útját, megrendüléssel és a legmélyebb hálával elmélkedjek az Isten irántam való legnagyobb szeretetéről, hogy még a halált is vállalta azért, hogy nekem életem legyen és Vele legyen.

I. Pilátus halálra ítéli Jézust

Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged

Mert szent kereszted által megváltottad a világot

Ecce homo! – Íme, az ember! Pilátus talán tényleg csak az embert látta, a vándortanítót, akit büntelensége ellenére a saját népe ad halálra. És bár ő is büntetlennek tartja, mégis halálra adja az Élet Urát. Igazságtalanul vádolták, gúnyolták, megostorozták és tövissel koronázták, s Ő mégis hallgatott, mint a bárány, akit leölésre visznek. Ó Uram! Engem hányszor vádolnak, gúnyolnak vagy beszélnek ki a hátam mögött, akár alaptalanul is. És ilyenkor hányszor jutsz eszembe Te, aki igaz voltodban mégis eltűrted az igazságtalan vádakat? Soha. Örök Igazság, Te legyél majd vigasztalóm, amikor igazságtalan vádakat szenvedek el, és boldogíts majd az örök élet igazságával.

Könyörülj rajtunk Urunk

II. Jézus vállalja veszi a keresztet

Aki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem. A kereszt, amelyet Krisztus vállalja vett, csak részben volt az Övé. Azt a keresztet Ő büntetlenül hordozta. Erre a fára minket kellett volna fölszegezni. Minket, akik bűneink miatt megérdemelnénk a büntetést. De Jézus elszenvetted ezt a büntetést értünk. A mi keresztünk, amelyet nekünk kell minden nap a vállunkra venni, már nem a halál eszköze. Fájdalmak és nehézségek érhetnek minket a keresztthordozásban, de Krisztus már elszenvetted a halált a mi bűneinkért. Miért visszakozunk hát egy kicsit is szenvedni Istenért, amikor Ő már az életét is odaadta értém.

III. Jézus először esik el a kereszt alatt

A megostorozott, ütlegelt test, már az első lépések után gyengének mutatkozott. A súlyos kereszt, a bűnök minden terhével, maga alá gyűri hordozóját. A nép pedig csak nevet, gúnyolódik és

szitkozódik. Ó, engem hányszor gyűr maga alá az élet, hányszor esem el bűneim súlya alatt. S ha segítséget keresnék, hogy felálljak, közömbösség és megvetés vesz körül. Hol található én segítséget ebben a világban, ki tud engem felemelni a bűnök porából? Bizony, az a Krisztus, aki maga is a földre esett, amikor az én bűneim is a vállát nyomták. És Ő mégis felállt és folytatta a szeretet útját, hogy engem felemelhessen a bűnök mocskából.

IV. Jézus találkozik édesanyjával

A keresztút talán az egyik legfájdalmasabb állomása ez. Az anyának látnia kell fia szenvedését, vérző, kék-zöldre vert arcát, a fiúnak pedig látnia kell anyját, ahogy vele együtt szenved, és nem tudja megvigasztalni. Mária végigjárja a keresztutat Jézussal. És mi hányszor veszünk részt gyermekeink, vagy szüleink szenvedésében. Látjuk-e az értünk síró szemeket, az értünk imára kulcsolt kezeket, az értünk aggódó szíveket. A szülő és a gyermek kapcsolata összefügg. A szülő is hordozza gyermeke keresztjét, és a gyermek is hordozza szülei keresztjét. Ha bármelyikük is elengedi a másikat, hogy fog az végigjutni élete keresztútján.

V. Cyrenei Simon segít Jézusnak vinni a keresztet

Az egyre gyengülő Krisztus már a katonáknak is feltűnik. Nem bírja vinni a keresztet, de a halálbüntetésnek meg kell történnie. Kivesznek tehát egy embert a tömegeből: Simont, aki az egész napos munkában szintén fáradt lehet, de a célra így is megfelel. A kényszer vitte közel Jézushoz, de a kényszerből irgalom és szeretet lett. Velünk is, hányszor fordul elő, hogy valamit kellenlenül, kényszerből kell megcsinálnunk. És bármily kis erőfeszítést is igényel, végigszenvedjük az egész munkát. Nem jut eszünkbe a cyrenei, aki a kényszert is Krisztusért vállalta, és így került igazán közel hozzá.

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

A tömeg tombolása közepette, egy asszony tör ki a népek sokaságából, odamegy a szenvedőhöz, és megtörli arcát kendőjével. Ez a tett talán feleslegesnek is tűnhetne számunkra. Egy utolsó gesztus a halálba menő fele. És ez a tett mégis örök érdemül szolgált Veronika számára. A Szent Arc, amelyet megérinthetett és megtisztíthatott a folyó vértől, örökre megmarad számára, nemcsak kendőjén, hanem szívében is. El sem tudjuk képzelni, mennyit érnek a mi apró kis gesztusaink. A legapróbb tett is, amelyet Jézusért teszünk, érdemül számít be nekünk, és a minket szerető Isten arca örökre ott ragyog majd szívünkben, ezek miatt a tettek miatt.

VII. Jézus másodszor esik el a kereszt alatt

A megkínzott test egyre csak gyengébb. Ahogy Jézus a Golgotára tart egyre fáradtabb és fáradtabb. Bár a keresztet segítenek cipelni, bűneink terhe ugyanúgy nehezedik rá. Ez az, ami másodjára is leteríti a földre. Ahogy mi is újra és újra beleesünk ugyanazokba a hibáinkba, Jézus ugyanúgy

visszaesik a porba, bűneink miatt. De ez még nem a vég. Bármilyen kilátástalanok is a megszokásból fakadó bűnök, nem tudnak minket örökre a földön tartani. Ahogy Jézus másodjára is képes volt felállni, úgy nekünk is megadja az erőt, hogy kilépjünk a bűnös élet megszokásaiból és így tudjuk őt követni az üdvösség útján.

VIII. Jézus vigasztalja a síró asszonyokat

Az asszonyok mindig ott voltak Krisztus körül. Tanítványai, gyermekei voltak neki, aki megannyiszor vigasztalta őket bűneik miatt. Most sem azt kéri tőlük, hogy jöjjenek és gyászolják Őt, hanem hogy Őhelyette inkább magukat sirassák. Ha ezt teszik a zöldellő fával, mi lesz a sorsa a kiszáradtnak. Ne azért sírjunk, mert az Úr halálra megy, hogy életet szerezzen nekünk, hanem azért, hogy bűnös életemmel mennyire távol kerülök ettől az élettől. Felfogom-e, hogy Krisztus életadó cselekedete akkor tud érvényesülni bennem, ha az igaz bűnbánattal igyekszem az Ő útján járni

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

A harmadik elesés a legsúlyosabb. Jézus szinte már célba ért, de ereje mégis elhagyja és lesújtja a porba. Én is rengeteget törekszem. Próbálok igazán Krisztushoz tartozni, az Ő útjain járni, de mikor már azt érezném elértem valamit, bűneim visszarántanak engem a porba. Hogy tudnék így Krisztusom igazán a Tied lenni, ha épp a cél előtt adom fel, ha nincs meg bennem a kitartás, hogy végigjárjam veled az utadat. Segíts engem Megváltóm, hogy meglássalak a föld porából Téged, Téged aki harmadszori elesésed után is képes voltál felállni, és folytatni kálváriádat, mert szeretsz engem.

X. Jézust megfosztják ruháitól

Elosztották maguk között ruháimat és köntösömre sorsot vetettek. Teljesen lecsupaszítják a meggyötört Szent Testet. Az emberi méltóságnak a legkisebb jelétől is megfosztják a halálraítéltet, mutatván, hogy Ő már nem tartozik az emberek közé. Féreg vagyok, nem is ember. Emberek szégyene, akit a nép megvet. Mikor Jézust megfosztják ruháitól, elveszik tőle minden méltóságát. Mi pedig gátlások nélkül vetkőzünk ki magunkból, mi önként soroljuk magunkat állatok közé. Mikor Ádám és Éva észrevette mezítelenségét, az Úr adott nekik ruhát. Add Uram, hogy ez a szemérem ne vesszen ki belőlünk és ebből a mostani világból.

XI. Jézust keresztre szegezik

A szöveget tenyerére és lábfejére helyezik, a kalapács lecsap, és a hegyes fémdarab pillanatok alatt hasít át bőrt, húst, izmot és csontot. Majd felemelik a kereszttel és közszemlére teszik a Názáreti Jézust, a zsidók királyát. Hogy a bűnözők közé sorolják, két lator is megfeszített vele együtt. Íme, felemeltetett. Felemeltetett és most már mindeneket magához vonz. Kitárt karjával vár bennünket, s bár a látvány inkább elborzasztana bennünket a közeledéstől, a szeretet, amely kisugárzik az egész világra a kereszttől, mégis odavonz minket a Golgotához.

XII. Jézus meghal a kereszten

Szomjazom! Jézus az egész világ szeretetét szomjazta halála előtt. Hogy az Ő áldozatát felismerve, mindenkit az Atyához vigyen. És Őt mégis ecettel itatták, az elhagyatottság keserű italával. De a végtelen szeretet, amely Őt elindította a Golgotára vezető úton, nem szűnt meg benne. Az áldozat nem szakadt meg, nem szállt le a keresztről, hanem beteljesítette az Atya akaratát. Ebben a „Beteljesedett!” kiáltásban az egész világtörténelem benne van. Az áldozat, ami néhány ember szeme előtt ment végbe, az egész világ számára üdvösséget hozott. Ó Jézusom, ne hagyd, hogy mindennapi életünkben megfejtkezzünk erről a tökéletes áldozatról, melyet a mi üdvösségünkért szenvedtél el.

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről

A sebekkel borított átszűrt test lekerül a keresztről. Édesanyja ölébe fogja, mint ahogy gyermekkorában is ölében hordozta. Mily fájdalom egy anyának látni fia halálát. Jézus halálának fájdalmait, most a Szűz Anya mutatja meg számunkra, a szeretett személy hiányának könnyeiben. És bár Mária tudhatta, hogy fiát nem vesztette el örökre, a hiány mégis hétszeres fájdalmat okoz számára. Drága Égi Édesanyánk, járj közben értünk, hogy minél jobban megérthessük a szenvedés titkait, és így legyünk igaz gyermekei Szent Fiadnak.

XIV. Jézus testét sírba teszik

A közelben volt egy kert, és a kertben egy frissen metszett sírbolt. Ahogy az első ember élete egy kertben kezdődött el, úgy kezdődik el számunkra az új, isteni élet ismét egy kertben. A bűn, amit az első Ádám elkövetett, legyőzésre került a kereszt oltárán, a második Ádám által. Most a meggyötört test csendben pihen. De ebben a csendben is cselekszik, hiszen halállal győzi le a halált. Édes Jézusom, Te, aki megízlelted értem a halál borzalmát, engedd, hogy amikor elérkezik az én óráim, felkészülve várjam azt, és így majd befogadj engem örök országodba.

Befejezés

Mennyei Atyánk, befejeztük Szent Fiad keresztútját. Átalmékedtük szenvedésének állomásait és bizván megerősödtünk abban a hitben, hogy Jézus Krisztus az irántunk való végtelen szeretetéből vállalta ezeket a kínokat. Ne engedd, hogy megfélekedezzünk erről, hanem engedd, hogy mindig bennünk ragyogjon szereteted sugara. Segíts bennünket, hogy életünk szenvedéseivel mi is megmutathassuk Irántad való szeretetünket, és így majd eljuthassunk Hozzád a mennyei dicsőségbe, hogy ott majd örökké dicsőíthessünk téged. Ámen.